Jag såg dig som genom kristall

Jag såg dig som genom kristall
Så skir och ljus och ändlös nu
Jag var en skugga gömd i du
I djup av hav och dold korall

Du såg mig som genom metall
Så svår att nå och att förstå
Och Du var ljus när jag var grå
Som sövd och blind till allt

Vi var en väg mot sönderfall
Vid gömslen av ett jag och du
Vi var en dröm som bröts itu
I hav av blinda vågors svall

Du är ljus och mandelblom
Och astrakan i vårars tid
Jag ett rö en vind ett sus
Allt din själ ej kan röra vid

Du är dag och solnedgång
Det ljus som alltid åter bär
Jag en bris en våg ett brus
På färd mot land som icke är

Jag är så spröd så skör
Så väsensskild och utanför
En snöflinga som bild
Som gnistrar kort och smälter bort